

Indenrigsministeren (Kragh): Den stærke Stigning af Amtsskatterne gennem en Aarrække gør Problemet om en retfærdig Fordeling af disse Skatter brændende. Nægtes kan det ikke, at overordentlig mange Udgiftsposter paa Amternes Budgetter intet har med Besiddelse af fast Ejendom at gøre; lad mig f. Eks. nævne de stærkt stigende Sygehusudgifter; og Konsekvensen deraf er ganske naturligt den, at man i vide Kredse ud over Landet har rejst Diskussion om Muligheden for at naa til et Grundlag for Amtsskatterne forskelligt fra det hidtil gældende. Ifølge Landkommunallovens § 50 er det overladt til Amsraadene at bestemme, hvorvidt nogen Del af Amtskommunens Skatter behøver at tilvejebringes ved Ligning paa Kommunerne, og det er endvidere derved bestemt, at højst $\frac{1}{3}$ kan udskrives paa Kommunerne, medens de $\frac{2}{3}$ altid skal lignedes paa Ejendommene. Dernæst er Reglerne for Fordelingen af det paa Kommunerne udskrevne Beløb efter Landkommunallovens § 50 ændret ved Grundskyldlovens § 7, 2det Stykke.

Nu viser det sig imidlertid, at den Bemyndigelse i Henhold til Landkommunallovens § 50, som er givet til at lignede indtil $\frac{1}{3}$ af Amtets Behov paa Kommunerne, benyttes i forholdsvis ringe Grad. Den ærede Forslagsstiller har i den Tale, hvormed han ledsagede Forelæggelsen af Lovforslaget her i Tinget, gjort Rede for dette Forhold. Ogsaa jeg har til Brug for Ministeriets Overvejelser angaaende det samme Spørgsmaal ladet anstille Undersøgelser paa dette Omraade, og jeg er naaet til Fordelingstal, der afviger noget fra dem, som den ærede Forslagsstiller her fremførte, uden at Billedet dog derved kan siges i væsentlig Grad at ændres. Ifølge de Oplysninger, som Ministeriet besidder, er det for 1927—28 i Henhold til de hidtil indgaaede Budgetter saaledes, at i Københavns Amsraadskreds lignedes fremdeles som i en Aarrække $\frac{2}{3}$ af Amtsskatterne paa fast Ejendom, $\frac{1}{3}$ paa Kommunerne, i Holbæk Amt det hele paa Ejendommene, intet paa Kommunerne, ligesaa i Sorø Amt, i Præstø Amt $\frac{3}{4}$ mod $\frac{1}{4}$, i Maribo Amt det hele paa fast Ejendom, ligesaa i Odense Amt, i Assens $\frac{3}{4}$ mod $\frac{1}{4}$, i Svendborg $\frac{12}{13}$ mod $\frac{1}{13}$, i Viborg det hele paa fast Ejendom, ligesaa i Ringkøbing. For de øvrige Amsraadskredses Vedkommende er der ikke for 1927—28 tilgaaet Ministeriet Meddelelse om Budgetterne, men jeg kan oplyse, at Forholdet for 1926—27 for de øvrige Amsraads-

kredses Vedkommende formede sig saaledes: Frederiksborg Amt $\frac{11}{12}$ mod $\frac{1}{12}$, Hjørring $\frac{7}{8}$ mod $\frac{1}{8}$, ligesaa i Thisted, i Aalborg $\frac{8}{9}$ mod $\frac{1}{9}$, i Randers Amsraadskreds det hele paa fast Ejendom, i Ribe $\frac{5}{6}$ mod $\frac{1}{6}$. Det vil heraf ses, at man i de forskellige Amter stiller sig ret forskelligt ved Udnyttelsen af § 50, kun een Amsraadskreds, nemlig Københavns, benytter den i den nævnte Paragraf givne Bemyndigelse fuldt ud. Det viser sig ogsaa, at indenfor de sognekommunale Organisationer er den Betragtning, man anlægger angaaende denne Sag, i nogen Grad forskellig. Som nævnt af den ærede Forslagsstiller har Sogneraadforeningerne paa Delegeretmødet den 23. November forrige Aar, der er afholdt efter Forslag af delegerede fra Svendborg og Viborg Amter, udtalt sig for en Ændring i Regelen, saaledes at en stor Del af Amtsbeskatningen paalægges de Beboere, der ikke er Ejendomsbesiddere. Men Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse har paa sit Møde den 17. December 1926 udtalt sig i ganske modsat Retning.

Det her foreliggende Lovforslag vil jo nu paalægge Amsraadene at lignede mindst $\frac{1}{4}$ paa Kommunerne og mindst Halvdelen paa fast Ejendom. Man søger altsaa ikke at benytte den i Landkommunalloven givne Bemyndigelse fuldt ud, og det forstaar jeg i og for sig vel, idet den ærede Forslagsstiller naturligvis ogsaa gennem den Skala, som han har gjort Rede for, og som altsaa hist og her afviger noget fra de Meddelelser, jeg her har givet, har faaet Indtrykket af, at Opfattelsen i Amtskommunerne er i ikke ringe Grad delt. Han har derfor ikke ment det rimeligt at forandre den Amsraadene hidtil givne Bemyndigelse til fuldt ud at benytte Landkommunallovens § 50. Utvivlsomt er det saaledes, at mange af de Udgifter, som Amsrepartitionsfonden nu maa afholde, hidrører fra Forhold, som ikke har noget som helst med Ejendomsbesiddelse at gøre, og efterhaanden som flere og flere Landkommuner former sig bymæssigt rundt om i Landet, opstaar dermed Kravet om at faa disses Beboere, som jo i høj Grad bidrager til de meget stigende Amsudgifter — lad mig f. Eks. nævne Sygekasseudgifterne —, til i mere udtalt Grad, end Tilfældet hidtil har været, at bidrage til Amternes Indkomster. Dog vil jeg tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at man naturligvis ikke helt ud kan bedømme disse